

ударили на прѣдѣ, Българе-тѣ наченали строити да отстапятъ, види ся съ цѣль да замаматъ непріятеля къмъ высоты-тѣ. (точка, зачото ся свършва).

4. Да поставятъ запяты, точки съ запяты. двоеточіе и точки (подирь точки-тѣ поставете голѣмы буквы):

Симеонъ изявлява желаніе да ся види съ императора Романъ ся возрадовалъ зачото желалъ миръ отъ все сѣрдце той заповѣдалъ да приготовятъ за това виждане якъ къшкѣ въ море-то при брѣгове-тѣ у космидѣж между това Симеонъ испратилъ да изгорѣтъ храма на Прѣсв. Богородица при Источницы-тѣ като за знакъ че той и не мысли за миръ.

§ 47.

Гдѣ ся гуждатъ знацы вопросителный и восклицателный?

1. *Знакъ вопросителенъ (?)* ся употрѣблява при питаніе. Н. п. Гдѣ ти, смърте, жало? гдѣ ти, Аде, побѣда?

2. *Знакъ восклицателенъ (!)* ся употрѣблява при восклицаніе и удивленіе. Н. п. Адаме! гдѣ си? Горе вамъ книжници и фарисеи!

§ 48.

Гдѣ ся употрѣбляватъ вносны знацы?

1. *Господь казалъ Аврааму: „нѣма да скрѣжъ отъ Авраама, онова, что сѣмъ намислилъ да правѣжъ.“* Тукъ думы-тѣ на Господа: „нѣма да скрѣжъ отъ Авраама онова, что сѣмъ намислилъ да правѣжъ,“ сѣж обозначены съ вносны знацы („—“).

Съ вносны знацы ся обозначаватъ чужды думы, които ся приводятъ въ рѣчь-тѣж.

2. Да гудятъ вносны знацы вопросителны и восклицателны, запяты и пр. Магаре Славяе видѣло

И му казува я послушай ты дружище

Голѣмъ си былъ казувать въ пѣние мастериче

И азъ отъ сѣрдце быхъ желало

Самѣ да чуѣжъ твой-то пѣние

Да разберѣжъ голѣмо ли ти е умѣние